

Még el sem kezdődött az új tanév, amikor már nagy izgalommal készülödni kezdtünk erdélyi kirándulásunkra. Indulásunk előtt pár nappal osztályunk részt vett egy előkészítő órán. Ezen az órán megtudtuk az útvonaltervet, megismerkedtünk az erdélyi kultúrákkal, valamint értesültünk arról, hogy milyen foglalkozásokon és programokon fogunk részt venni a Határtalanul program keretében. 45 gyerek és 4 pedagógus vett részt iskolánkból ezen a kiránduláson, ami szeptember 3-tól 7-ig tartott.

Hétfőn 6 órakor indultunk iskolánk elől. Első megállóhelyünk Arad volt. Aradon ismerkedtünk meg első idegenvezetőnkkel, Bálint Emőkével, aki nagyon aranyos, vicces és kedves volt velünk. Ez után a Tűzoltó-téren a Megbékélés parkot látogattuk meg először, ahol koszorút helyeztünk el a Szabadság-szobornál. Rövid séta közben meglátogattuk a Városházát, a Minorita templomot és Rendházat, az Új Színházat, az egykori Fehér Kereszt fogadót, majd a palotákat.

Következő megállónk Marosillye volt. Itt Bethlen Gábor szülőházát néztük meg. Varga Csaba tartott kis előadást a Bethlen család életéről és a ház történelméről, valamint kisfilmet is néztünk. Ezek után Déva várának romjaihoz látogattunk el. A várból nagyon szép kilátás tárult elénk. Mindenkinek tetszett, még a sok fáradtság ellenére is élveztük.

Estére a Szent Ferenc alapítvány vendégei voltunk, amit nagyon köszönünk nekik, mert finom vacsorával és kényelmes szállással láttak el minket.

Összegezve ezt a napot remekül éreztük magunkat, csodaszép helyeken jártunk és a nap végére már jól elfáradtunk.

Másnap Déván reggeliztünk és útravaló ennivalót is kaptunk. 7:30-kor indultunk el Nagyszebenbe várost nézni. Körülbelül 10:30-ra értünk oda. Amikor leszálltunk a buszról egy csodaszép utcában kezdtünk el sétálni, ahol megnéztük a régi kovácsok műhelyét. Az idegenvezetőnkől, akit Emőke néninek hívnak megtudhattuk azt is, hogy Nagyszeben a szászág egyik legfőbb városa, régen még az Erdélyi fejedelemség fővárosa is volt. Elsétáltunk a városnak mind a három vásárterére. A városnézés végén pedig felmentünk a várostoronyba ahonnan csodálatos kilátás nyílt egész Nagyszebenre.

12:45-re érkezünk meg a fogarasi várhoz. A vár előtti tóban hattyúkat is láttunk. Majd egy, a várban dolgozó alkalmazott tartott nekünk előadást románul, amit az idegenvezetőnk fordított le számunkra. Aztán Emőke néniel tovább mentünk és még több érdekességet tudhattunk meg a várból. Például, itt élt és halt meg 1690-ben I. Apafi Mihály Erdély fejedelme. Azt is megtudhattuk, hogy a kastély déli szárnyának első emeletén, a nagyterem közelében található a fejedelmi lakosztály. A faragott ajtóban kőcímereket és záróköveket láttunk.

Délután a töröcsvári várkastélyt látogattuk meg, amit sokan Drakula kastélynak neveznek tévesen. Ez a vár az egyik legfontosabb szász határvár volt, amely az „ezer éves határt” védte.

Este Brassóhoz közeli Négyfaluban szálltunk meg.

A kirándulásunk harmadik napját egy sétával indítottuk Brassóban, ami sajnos rövidre sikerült az eső miatt. De a főteret és a Fekete templomot ennek ellenére is meg tudtuk látogatni. Nekem nagyon tetszettek a középkori török szőnyegek és a különleges padok. Ezt követően

megtekintettük a Prázsmár UNESCO világörökség részeként elismert erődtemplomot. Ezután megnéztük a felhőben úszó vulkanikus Szent Anna elnevezésű krátertavat, ahol gyönyörű képeket sikerült készítenünk. Majd a nap záró programjaként megnéztük a 200 hősies székely emlékére állított nyergestetői emlékművet.

A negyedik napot egy finom reggelivel indítottuk. 8:30-kor útra keltünk, hogy meglátogassuk a Csíksomlyói Kegyetemplomot, ahol láttuk az 500 éves Mária szobrot. Elsétáltunk a barátok „feredőjéhez”, megkóstoltuk a borvizet a forrásnál és felsétáltunk a nyeregbe. Délben felmentünk a Rákóczi várhoz, amelynek semmi köze nem volt a Rákócziakhoz. Hajdan a gyimesi szorost védte, és Bethlen Gábor építtette. Ezt követően megnéztük a régi vesztegzárat, a Kontumáci kápolnát és a Nagy százados kútját.

Délután a Borospataki skazenbe látogattunk el, itt régi Gyimes völgyi házakat nézhattunk meg. Van itt egy 100 évnél öregebb vízimalom is. 17:00-re értünk szállásunkra, ahol meleg étellel vártak bennünket. Este a csíksomortai táncegyüttes helyi néptáncokat mutatott be, mi pedig szatmári táncot táncoltunk el nekik. A napot közös táncházzal zártuk.

Péntek reggel elég korán kellett kelniünk, hogy elkészüljünk és bepakoljunk a buszba, mert sajnos ez volt az utolsó napunk, amit Erdélyben tölthettünk. 7:45-kor elindultunk Székelyudvarhelyre, ahol a városban tettünk sétát. Itt egy különös élményben volt részünk, ugyanis az otthonunktól 700 km-re voltunk, egy magyar városban.

10:15-kor Farkaslakán Tamási Áron sírjánál koszorúztunk és elénekeltük a „Tavaszi szél vizet áraszt” című dalt. Innen mikor tovább mentünk Székelykeresztúron át, egy kis időre megálltunk Héjjasfalván az emlékműnél, ahol Petőfi Sándor elestének feltételezett helyszínét nézhattuk meg. Útközben láthattuk Petőfi körtefáját is.

12:15-re érkeztünk meg Segesvárra. Végig sétáltunk a citadellán, ami egy remek élmény volt. Felmentünk az óratoronyba is. Ezután visszamentünk a buszhoz és kezdődött az út hazafelé.

Köszönjük ezt a kirándulást mindazoknak, akik lehetővé tették ezt számunkra. Remekül éreztük magunkat Erdélyben és csodás élményekkel gazdagodva tértünk haza. A csodálatosan szép helyek és történelmi helyszínek meglátogatásán kívül személyes tapasztalatokat szerezhettünk a külföldi magyarok vendégszeretetéről és a szülőföldjük iránti szeretetéről is.